

מדור הבחינות

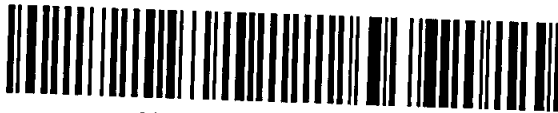
מינהל הסטודנטים

אוניברסיטת בר-אילן

מספר סידורי 1831554

מס' מח': 37

שנת: תשע"ט סמסטר: 2 מועד: 1 מטלה: 1.1
קורס: 99152-01 תולדות המחשבה המדינית

00100023351400000193702

המחברת נבדקה ביום: _____

הציון: 96

חתימת המרצה: מ

מס' סידורי _____ מתוך _____ מחברות

הוראות לבחן

1. הבחינה תלמיד שעזב את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל.
2. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשיג/ה.
3. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
4. נכתוב שער עברת משמעת ו/או אי ציות להוראות הכתובות והנחיות המשיג/ה יועמד לדין משמעתי.
5. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשיג/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
6. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאה לפסילה מיידית של הקורס.

1. עליך להיבחן בחדר בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשיג/ה בבחינה את כל חפצייך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'. השימוש במחשב נייד אסור.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשיג/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. היציאה לשירותים במהלך הבחינה בהתאם להנחיות המשיג/ה. נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשיג/ה לצאת. היציאה בליווי המשיג/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מכל סיבה שהיא מחברתו תיפסל ותועבר לועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשיג/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לבנחנים אחרים בכל עניין ודבר. בכל עניין פנה למשיג/ה.
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידי שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת שנה"ל 5780 סמסטר 2 מועד א

בהצלחה!

ועדת המשמעת מזהירה!
נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר, אסורים או ייתפס בהעתקה, ייענש בחומרה עד כדי הרחקתו מהאוניברסיטה.

מס' קורס 99152-01

מחלקה מ' תאריך 28/7/19

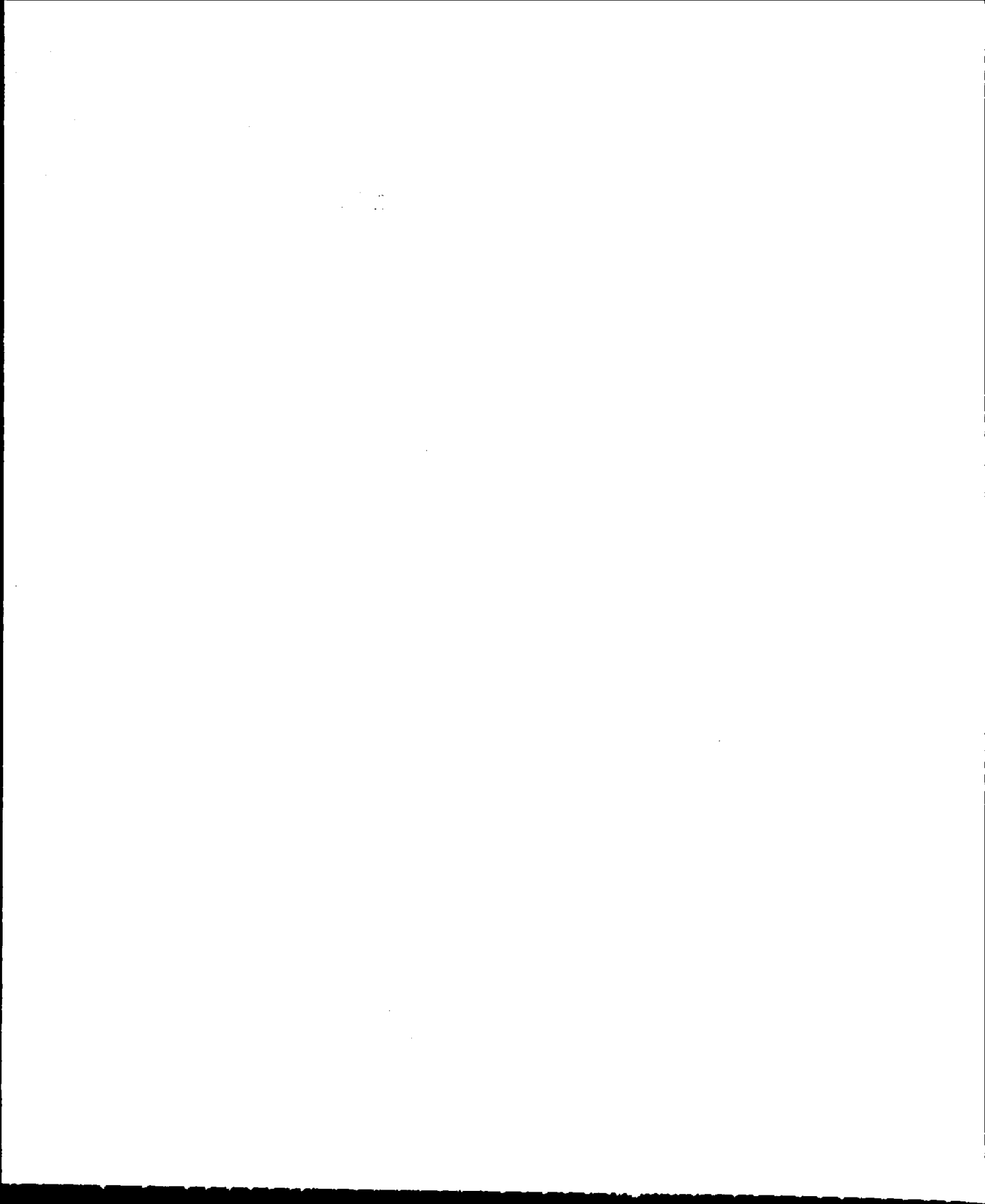
המרצה ד"ר משה גלעד

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים)

הוראות לבחן בנושא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שם לבל! השוליים יחתכו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט

7) המהפכה האמריקאית התחלפה במחצית ה-11 של המאה ה-18 (הקמת ארצות הברית בשנת 1776), כאשר כ-13 מוסדות זכרו לקבוא מיזר וטהיגטון הפיטת האימפריה הקריטית דצנון אמריקה. האימפריאלים של המלטה הקריטית התחזקה מאז 15 והקאה לכוח ולפטיה דומיננטית של הקריטית ~~המלטה~~ דמס ידשות דצולס, קיטיגס טאמור דצנון אמריקה, מה שגם דין היגו לפפטיה דצנון היגס של האנשים הימו שם, שכן ההג'יסוס אלפיה הייגה שכ נטיס. 13 הימושדות דקישו דצמאות ויקמת אוטומטיה ע'מ ליקטת לעצמס דצנון דמס אלא היג ליהם קוצם לטן. המהפכה האמריקאית היא מוצג ישד של עיזן הינאות, תקופה דה הושם דגש על האינדיקולא ועל דצנון אצו דמסיון וכמו כן גם על הידגו המוצגו למחלפים שונים לשיטות מסר דמוקרטיה, כשארטיקל דמסר המלטה שיהי נהיג דו אס, שנקנה סמסיון לעציון אפטי יח'ד. דאמצעות מלקן מלון, הימושדות החלה דפטיה של מה שלימים "חוק דצני הייסטוריג של דצמאות של אורג' כלה, מעצמת האם דצ ימני אט, טאשו דין הינאות דצמאות נטן למצוא אג ע'זג וושפטיסן שיהי למתק דמאדק, ע'מיים למשגו הימון של אורג' ואל כומי מלמח העצמאות ע'פסון ע'ארג'ים שכינו דמחק כשאי אכצות הקריט. 10

9) ג'ון לוק ומוס הודס - הינאות המוכצות שהזאלו את רעיון המלטה היחזית והוויס הקולטיס דמאג ה-17 שהפצו את הידשוה האטיות, שכן דצ אס (1689- היפטי אנפטיה למונטיה חוקמה, דגש על הפולמטי וע'א על מלק אקסולוטי) מסר המלטה הייסוריג היה הנכול והנהיג. תקוצות הינאות דין הינטי היג היצקה למלטה היחזית, המופל שחיד דין תקימת ימ' הינטיס לזן הלמ הידשה, מופל לפו הינטיס מכו'צים אל דצנון היג (המצינה), ע'מ לביש דמסון וחינות, מה שנתן דצמנה דקלס האנוסי: היגוני דייגים היג על האיפון השונה - הודס דמכו "ליוונג" סדור כ' היגל כאלו היג מלמח הינדות אנטיס דו חק החמק שערז וע'מ שופטי יקטי אלו

הערות המרצה
 הימסון האטי ע'מ אלא לייג נמון דצמנה, רעיון לחיית דמולח האמנה היחזית - היידנה והיפטיק דייג היידון אל דצנון היג, אק היידון היג דה הידטי אלו דמסיון - לפי הודס יש דפטיה מלמנה, ומלק אחד שיחזיק דמח לעצ' ויקטי' אלו דמסון הינטיס (מביס דמיוקטיס, כ' אל הפטימצינה הימק מוקל מהלים). דמיון למוס, שמדמנתו און כסול

רמיון טויון, ויטיס כפריה

הערות המרצה

האמצע לעיתים מצביעו הפסד כפי להקטף את ערך הקיטום, לזמן לעומתו שיש את
היגש דורך האמה החזקה עם הילדלעם, עם כך שצביעו לאו יפלו, יאלאו דמקניו מאוץ
לנינים, עם זמן החיבור והחלטה לפס'ים. שימושים שונים המזינה האו האמצעי למימוש
הפסד האו החטובה (קנינה למיניה) עוק אום כי יש לחלק מספר הפולקני-קטלסטי
אשר האו היגש עם זנינים של סלעוה זניה, הפסדה רשויה וקטלסטי, עם להזניק
אורך חיבור וחד לפס'ים הישנים לממש זממה. $\frac{6}{10}$

(10) סוציאליזם הוא מודל חדשה ילעל, אשרו החדשה בלטה קנינה לניוה שווה דללמיה, זממה
הסוציו-אקונומי, הגביסה ~~ה~~ מצויה דל צדה השמילי אל הסקאלה החדשה, הגומחה דנקוה
דקנה והחודוה ממשהו דקנין החד ודללעל מחזקה, דצורה הוואזעוה דין כלל הפס'ים.
דין הצמיח השונים של הסוציאליזם ניתן לממש את האנכיסם, הקומוניזם וסוציאליזם-דמוקרטי.
אנכיסם-דללעל יחסי לממחה והקמה חזינה אוטופיה סוציאליסטיה דו כלל יוין סוויס, זמנה
זה לא נטא דחסי השלטה דין הושויה למצומח ומחווה כחודש קיצון דלעיון הסוציאליזם.
סוציאליזם-דמוקרטי מודל שנוגה גמח המספר הנאני דלמחה, ממחלפין מחודוה ממשהו
וקיצום נכונמח מחמחה מחזקה עם זמנה לצהמה מחמחה ולמיסה שיוזינה של
הכל. 10

קומוניזם שיטה שנוגהה דלרהה גמחה ה-20 נחמו המעכה הדללעלית שדלעלי דין לנן,
המפסה היא לשיוון מוסלטי דין הפס'ים הישנים ועל לסמן דללעל מחזקה הפולקטיוון והזמחה.
הקניין הוא משורף ללא מחק היתכסה שכל יכל שווין חדוה ופולטי, שכן אין דללעל כח
ואלעני אחד העצם עם האחר והמחלה המשורף ידאו דקנין ואחזק צדה דין כלל, מחק
מחודוה מחד (השלטון שימחה אל הדיעיון, שמו אז צו היה לממחה ועל האלי.
קנה מחק, שח דמחה ה-19 הוא זמחה מוכחה דלמיסה הסוציאליזם (דורסיו הקומוניסטי), הוא
אלו שדלעל ומשהו (כוח יצור, שלטה וממחה) מדיאום זח עלשה שלטה שונה (פולטי, קניניה
ומחמחה) ואלו דלעל דקונומיה נכוח השלטה דין זמחה וכמחה דלמחה הפולטי. למיסיס
יש למה ללעל מחמחה ולשוון סוציו-אקונומי דלעל עוזר דמוקרטיה סודה יומ, הפסדה
חשיה משורפה נכורה ומחשה ספוק ויאווה לכלל, שכן דלמינה המדע דלעל החזק לחזק
ימח של דקונומי, אל מח נכור והשלטה מחזקה הפולטי, המיצר מחדוה אל פירומו הפולטי.

הערות המרצה
(12) אנכיסם ואניסמו, שניה ממוס'ים הקולטיים של הלח נינונה דלמחה מיצבים דנינה
הקונומי קימיון גולטה, שכן דלמינה האחרונה של אנכיסם, היה למחווה של אניסמו אין לך
נקיצוה שונה מחמחה. הימיון דין הישנים מחמחה דלעל ~~היה~~ למחווה של ~~הימיון~~
ושניה הוספלו מסוקטס והואו שסנה דלמחה של האשנים, דלעל דלמחה האחד

הערות המרצה

האונברסיטה. שנתם סגרו כי המוסר הוא הקדם המוכר ליצירת המדרה וכי
 יש להחכים דיקטור ולפתח את הפן העיוני והאינטלקטואלי וכי לני סוקרטס,
 החכם הוא זה שזקק שאינו יוצר נאום, לטובת היציאות והמיוכרות הידע שיש
 לזולתו. שנתם במחצית מונה בעשורם עם נדמ ונפצו רעיונות אלה והואו לצורות גדלים.
השנת דין השנים מסתגל מצד עיסוקם - אפלטון, שאסף דמיונותיהם לקוח את הכלל
 ונאם דו כאלה וכדוקדוקיו להיסקו מן הכלל אל הפרט, והואו ארסאו שהיה דיאלוג למד
 מן הפרט אל הכלל (אנטיקו ציג) - חקר הפרט ולמצוה דעיקרות כך וזל. הכלל מחקר המציג.
 אפלטון עסק דיאלוגי שמתבאר דמיונים, דמיון מופשט שמתבאר דג האדם, השגו שליו
⁷~~השנה~~ (השנה ארסאו לזמיתו היו חלטי, הסתב על המטרה כקדו המשד, היה פוקטי ומצאו
 הו-האוס הוזה החוקר ונעט ויאלף הם לתי נפוצים ומחוזים "שום אחת (בניגוד לאפלטון שפיו
 נכבש האפלטונים מוכרת מהאוסר (כדף הוצ) גזורה (המחמם) והקונה (המנהיגים). המנסה
 המדינית של מחנה כזו דין השנים - לני ארסאו יש לעדוק דמיונותיו, לממש את רצון האדם (עם קדם
 על מוקדים של נאמנות למשנתו - לנבו - למצוה) והואו לפי אפלטון יש לעדוק דמיון שיהיה גם
 כולו, מחנכי. את כי לעדוק ימו המחמם ונכד המדינות והמשנה המסיד של דמיונותיו מחנה.
 (11) המנהיג המדלי ומחנכי רבנותם הן חלטי של עין הנאמנות שהם דמיון ה-17 וה-18,
 של קדם על החמם, תוצו. לזמן דמיון ולחקור ומ לקחה את הידע כמיון מאליו. דמיונות
 הנאמנות הוא עקמו את דרכי הכס"ג כאלה מופשט ומחממם והואו למצוה דמיונות להשגת דמיון,
 שצדו הנאמנות השנים אלו. המנהיג המדלי, כמציב מדיניות הנאמנות ומחממם הינסים שהמחממם
 האפלטוני והואו לזמן דמיון מקלים לנהי ובו מקדמים תוצו דיון וחזשנים דמיון היבצורה (תורת
 כוח המאני של ניוטון), חידושים דמיון היבצואי, הקדושות דמיונות סבבים, נישוים ומחממם
 שגשגים על האנושות והיוו לאין דיון דמיון המפעל המחנכי. המנהיג מנכס נוספת שפא פבי
 יצירתה של מקופת הנאמנות וההשגה, חלה דמש 1789 דצופה, כאשר ההמיון (הצופה קנה)
 גבו על שטח הנאמנה האקסולטי של אהמק לני. והצופה הייתה לקלה כמות רחוקה
^{לפני}~~השנים~~ האפלטוני המחממם הכללי דמיון הטע הקדירה את רצון העם לני. המחקר דמיון
 דמשו מלונת אקסולטי ולרצון להביך לרכוליקה חוקרת, ע"ה לעדוק כמיון אלו. ההמיון (השגה
 העצמק על קלמות הקסיליה ורצונו הוצ וחוסר ההמשות מילא עסולף את רצונו

הערות המרצה

ודמיון אלקו סו שנים, צננת המנהיג מן הקדו את הקדו כשמתן לזול. הוצו למוח
 והמנסה לו מטעו חקם המימש את העיון המנהיג היבצמית סוף הידע הוון ששפאלין
 דומנטה דמיון כדמיון השנים שם קל להחממות אלו ונתן לזמן כי המנהיג
 לזמיו נצדוה עי אכצנוות והפסלת כוחו היבצלי הידע.

הערות המרצה

---

6) היחידים, כדל משה דן מיון, היתה מרכזית לתקופת ימי הביניים ואיש זה אישכחות
 היה זנובא, מתמטיקאי, פילוסוף, מדען ומשפטן. היחידים נולדו בספרד והושפעו מאוד מהאיסלאם
 בפילוסוף מרכזי דתסמו ומרד. יהודה הנשיא, זוקר המטה שהושפע על היחידים ועל
 עולם המצן היהודי, מה שיצר אצל היחידים את הביורקטוריות והכנסות את
 ספריו: היד החזקה, מורה נבוכים מתוך תפיסה ליצור אישיות סדר דתית, שכן
 באה דג כזה הטומנת חזרה המין קט"ט, קושיות והגמוניזציות ידוע וסתירות.
 היחידים הושפעו מאל כדל, שכן הוא זקל והתחנך לזולת המוסלמי (ספרד שהיה
 גאון דגלית האיטלקי) וממנו שאל דעותיו המצטיינים עם פילוסופיה, והגישות דין
 וההתאמה לתקופה ומצבם דרך השאלה דונית (תפיסה שיש להגדיל את הביציות והגזנות
 האנושיות ע"מ לטבש את יצור ההתאמה האנושית). השנים חלקו את שלל מומי המחקרות
 הנדיים שונשו ודחתם כמק למטה את אל סורף כזמות של צדק את ימות היחידים (קדושה לאיסלא)
 היחידים קונו לכל להחכים, לחקור ולשפוט ידע דאמנאל ספריו וכ יש לבנה את
 יטן הובטת אצל האצט. הוא מוקר כמו כן דמטט מלונט וקדסוס מצטייני יהודית חכמה
 כתיבתו ע"ימות המטיה, שחזר אין סתירה חזרה ודטה זין צדק האקן לקדו והחזרה.

חלקן א"ס (א) תקדוה היחידים זין (הסופיסטים) לקין סוקרטס, ככאלו הפללו דיון היחידים (כ
 העודדה שיש היצדק היה העיסוק דעלמא של דעל האק, בימות הבן האינטלקטואל והשפעת
 אצל האק דאמנאל דעלמא זין שיש ג'אנשים (כיש פונט חחשדתי כבי שחשד
 סוקרטס) והתחמה דאמנאל קיון. מטה סוקרטס והסופיסטים היא להגידא להשפיע
 מחשבות אצל כאלו החכמים דעל אצל ^{סוקרטס} ההשפעה היא דאמנאל קיון סיפטי.
 על אצל היחידים שדקן היצדקים, הסופיסטים האו דתפיה ההתעסקות דעלמא של
 דע האקם כמשהו יודע גרנט וכל דעמא היה דעלמא דעסה דעזר אנשים היצד
 להטיא את כעלמא להשפיע (אנשים רמי דוד, בימות גדונט, לימות קדוה-כעז וכד) ואלו
 סוקרטס זסק דהצדק כלד הלחין, הוא חתר למצוא אמת אוטודוסלית והדחין זין
 יצעה לקין דעס מתוך תפיסה כי המונכקות דעל מומי דח"ט מצבי את הלחין
 היסודיקטי דו דעס של אמת הונו לא דהבנה דעס של האמר ואון יצעה דבורה.
 דהקדע חפיה ו היצדקים דעלר לעטני המוסר, היסקיו לחחוקות האצמית והציות לחוק,

הי סוקרטס מ'צב אל "הזמות המוסלמית", שכן דעס סוקרטס אצק שיודע את האק,
 לא יצעה את הוד, האקם הוא מוספי טעלון ומי שמושי את הוד, כגולא לא יודע
 שכו כל סוקרטס מצבי את המוסר כעזק דסט קימות של חקרה ויאה דה כ"כ
 דעלמא החקרה היוונת, על האקם לא מצרומ עולו לאחר, שכן פנישה כעל טעלמה

הערות המרצה

למרות שכאן נפש, אף יותר מאשר כאן ש"בם ~~המחשבה~~ שיש לה לקי. סוקרטס צודק
דגשו של מחוקקת אזרחית מלאה למדינה מתוך התעלול הנ"ל וני לא המכרה
היא קצרה הדון, ולו לא הנס"מ היו מחויבים, תוך קצש זה מקונה הנס"מ
דמוכמה ולמדינה. סוקרטס דרצמו מניש נאמנה עליונה לצוות לפוק, כאשר לא מומנה
קדוניה מילא, עם אף ש"ל, ומתוך יצירה שאי הדלחה גממה יאם עונש המוות
לצפוי לו דלקנות האמתו דכפירה. (סופיסטיס מניש מסתכלים על האמנות, והמחוקקת
כמאיים לנפשו (חוקי האדס האונקסלמ) ונמוס (הנמוס) החרותיות המטמח אמת למי). צור
האדס על הסופיסטיס ^{מניש} תפסה מתונה למדי ומני דרך כי לא נמן למעלה וכן קלעדי על
לקננה כשו או אחרי, אך ישנה מחוקקת אזרחית וצוות לפוק מתוך נסרה על הנלס למ
למה אורח חיים מתבשר. אם צור האקול על הסופיסטיס מניש גשמי מתונה דחוס לעניי המוסר אל
מלם המדינה והחוק, הכי שזנו הדניש מניש גשמי קיצונים יותר. קלוקים דאחרו כי המדרה היא
מלץ מחמת השידות שוק החסך שוק ובין אלם למלרה עוסמפן דקנונות הנבונה אלא דמפן
ודמכטיים שיש (תפסה על חוסר מוסרות למה האשים דמדינה) וכי ין חדרה כשו מיצוי פיוור
סוקים יותר והשאל למצוינה. מוסממוס גשמה ~~היא~~ קיצונים (המשתד לעניי הנס"מ) ^{לוי} כי
החסך הוא הצדק, וקדומה לקאלוקלס הוא עצמות דמחררה דה הרוך היל החסך והוא
כי המכנה יאם הצדק - 2 מנסור כוחנות וקיצונים למדי, אין האליות צו (קדומה האקול).
(ה) מקאלל, הושה איטלקי גולל, גוש מתפקידו כשו החל דפוננה וקצונו לשור ולחפיר כול
2 חידוים שונים - ה"נס" ו"צונט", למעשה 2 חידוים יאם שונם דמנסוס, שם אה ה"נס"ך
נור, יש היצו ע"ה לשור לתפקידו ולמנסו מן לוי מלמה מניש, שפסטי דפוננה ודקן דכיל
למישין להעניק לה נטימנה לה להמשך לנין כשלאס יחירה. "הנס"ך היא יצירה המנישה מט
על מעננה ~~היא~~ מלמה בלם "צונט" היא יצירה המנישה מטמו דפולוקי, 17
נתנה ככיות לאצריים ומתח מושש לקים, דמאק למסטי מונטה - מקאלל סמך כי אין שיש
קשר דין מוסר וצדק איש לקן מוסר וצדק מדינה. למלמו, סוקר המדינה היא מול לא, גם אק
והדר כרוך דקדוים אומים (קדומה מכור נאן, לאסטי דיקסאן). גמח למדינה לואור דמסר וקצדק
כלקנותו דפועלה וכי קן לכוור לניש עניי אה סוקרה האשים - מנסו כו היא מלוק איש סוקטיס
שם סוקרטס הוא דצדק, דמסר וקצוור לפוק כזכר העל ואלא מקאלל מניש אה גשמי הקצו
המנישה (שוק-על. המדינה דקצו). ע"ה מקאלל יש ^{הערות המרצה} להפוד דין קח ומדינה מאמר והנכרו
לואמה דאופי החסך שהמדינה דרכיכוור ודמלמה שיהא מניש (לדוד) לוננות אה התי (שניה).
מקאלל מנסה דמנסוס ה"נס"ך להוואור אה מטמו למע להיכאור דקס"ס, קולשימו, ע"ה
לנסס אה כוחו וקאמצוס "צונט" אה לורי ככיות הנס"מ מתוך מנסו על מנינה
פנימ

הערות המרצה

הטובות של מקיאל'י האו לשיטת החזק שורף (דכן המדינה או מזל העולם)
 נשכר ממדי את השיטה ^{ע"י} הדינמית הסופיסטיים, המוסים למי כ' יש להכנס
 דומה וכו' דמלמלר והשורות התיצות דה אתו נמליות. ניתן למנוע לפיכך כ'
 את יטני סקאלה ביחוד, הרי שדציה אחת סוקרס, בני שחט על יאלו את טוב
 המוסר, היצוק והציות לחוק, הסופיסטיים נמליות דמנע דם איכיל דיניי - דצגש על
 דוני האקור (צוני הקניס, טאמיו, מציע לשיטה יקיצות) ואלו מקיאל'י דצגה של (סקאלה)
 דם טוב של טורח המצג מלל לל ותיבה של השיטה ידעיים ללא קבו לחומות המעלה
 (ד) האשר, דלל ופיסה מעורבת לזולת, דם נקבל שאל לימי כול להיות לצוג
 מצד המלכה היחודית האוהב, הנטי יומר לעדליות ולערכים של חובש הדין
 והטו/היסוק וכו', וזו למש את הפס דמרה מעורבת ומזדנית קול אוהב. אזכר
 שכנגד השיטה ייני דלל נטיי לשיטה של סוקרס, ממך ופיסה זהקנה כ'
 ישנו חשיבות וליונה לציות לחוק (שכן לעציה מהו אנטייה), המוסר למ כן הוא
 דלל ממה לתפסו, שכן דע לצינו מדנה דללר והמונה וכדור האחד לל
 נילמו יש לפי מוסרם ולחמוי לעטיי צצק, דע שמהרה לללמוי השחור
 שלם, כדור ואוקה ללל האור ודללר דכבויו של האחד עי האחר.
 הילדלס - המצרכי יתחדר דמיה מסומה לצור האקור הסופיסטיים, שכן על האו
 חלוקי היקור יש לצור אישבו איכה מי מדנה (ומקורל על סלס ולקבל שאל, וזו
 לומיין ולמקיימ דמרה מסורה ומוסרית - מנצ, אלל אומי לעדלס על ימחר
 לל לשיטה של מקיאל'י טורה המדינה היא דללציה ויש להשיג דלל מחר.
 את נקבת שאל לעטינו, האצת שובדלל להילי קליטון, וממך דכבויות ~~אלל~~
 ואצרכו, אינו ירבה שאוהב מסמך נשון ממדינה עונה זיקטטוריים, שדלמלציות
 אומרו הנשן דצוק חרוב אצמיי יקוליים חייך על הלסון דללציהו מרי
 אצתי ואל'י דינהו אלל יללים. לעדלל של קור יקניס (סופיסטיים, ~~אלל~~ לעדלס
 הילוכי יתחדר דמיה ~~אלל~~ ^{מסיחה}, שכן דמרה מעורבת לעדלל זקטלסטיי כמו
 דמרה שכו, ישנו עקונות של החזק והמלך שאל וצומיניי וקדלל
 לתומי המרות - ללל - ~~אלל~~ הפסולה זכלל דשוק האחרקלי ולקנו

הערות המרצה
 את דמך ואל קנייך, ממך ~~אלל~~ הילדלסם שהחזקיים
 מלל'ים וישו היצוק שהפס ימט את דמנו ויצור ~~אלל~~
 אחרים שהמלכים נחמו זללל יללום נחומות מלל.

הערות המרצה

פריגט בע"מ

טל. 03-5604070